

Møte tirsdag den 28. mai kl. 10 President: *I n g e L ø n n i n g*

D a g s o r d e n (nr. 88):

1. Innstilling frå samferdselskomiteen om løyvingsendringar mv. for 2002 på Samferdselsdepartementets område (Innst. S. nr. 180 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 50 (2001-2002))
2. Innstilling frå samferdselskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Ulf Erik Knudsen, Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om fritak for ideelle organisasjoner fra å betale konsesjonsavgift for bruk av sambandsutstyr som er nødvendig for å kunne utføre aksjoner som har til hensikt å redde liv og helse (Innst. S. nr. 184 (2001-2002), jf. Dokument nr. 8:104 (2001-2002))
3. Innstilling fra sosialkomiteen om ny universitetsklinikk i Trondheim (Innst. S. nr. 193 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 53 (2001-2002))
4. Referat

Presidenten: Representantene Grethe *Fossli*, Søren Fredrik *Voie*, Bent *Høie* og Aud *Gaundal*, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Fra representanten André *Kvakkestad* foreligger søknad om permisjon i dagene 29. og 30. mai for å delta i møte i Europarådets flyktningekomite i Italia.

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknaden behandles straks og innvilges.
2. Vararepresentanten, Harald Espelund, innkalles for å møte i permisjonstiden.

Valg av settepresidenter

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges to settepresidenter for Stortingets møter i inneværende uke – og anser det som vedtatt.

Presidenten ber om forslag på settepresident.

Oddvard Nilsen (H): Jeg foreslår Finn Martin Vallersnes og Elisabeth Røbekk Nørve.

Presidenten: Finn Martin Vallersnes og Elisabeth Røbekk Nørve er foreslått som settepresidenter. – Andre forslag foreligger ikke, og Finn Martin Vallersnes og Elisabeth Røbekk Nørve er enstemmig valgt som settepresidenter for Stortingets møter i inneværende uke.

S a k n r . 1

Innstilling frå samferdselskomiteen om løyvingsendringar mv. for 2002 på Samferdselsdepartementets område (Innst. S. nr. 180 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 50 (2001-2002))

Presidenten: Etter ønske fra samferdselskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 1 time og 15 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet 15 minutter, Høyre 15 minutter, Fremskrittspartiet 10 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Senterpartiet 5 minutter, Venstre 5 minutter og Kystpartiet 5 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte med inntil 5 replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen.

Vedlegg blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Oddbjørg Ausdal Starrfelt (A) (ordfører for saka):

Denne samleproposisjonen inneholdt mange saker, til dels store saker. Arbeidarpartiet, SV og Senterpartiet stiller seg noko kritisk til at såpass store saker som omlegging av produksjonsavdelinga til Statens vegvesen samt tre til dels kontroversielle bompengeprosjekt er samla i ein proposisjon. I tillegg er det mange mindre saker, som meir høyrer heime i ein samleproposisjon.

Når det gjeld haldninga til nye bomprosjekt, som det er tre av i denne proposisjonen, syner me til Innst. S. nr. 134, der eit fleirtal ber om ein gjennomgang av bompengeprosjekt med sikte på å koma fram til klårare rammer og retningslinjer for slike prosjekt. Me har ikkje tidlegare hatt noko imot dei, men det har vorte mange slike prosjekt som varierer ganske sterkt når det gjeld m.a. bompengeandel og bompengeatsar.

Når det gjeld omstillinga av Vegvesenet, er det kjent at Arbeidarpartiet, SV og Senterpartiet var imot ei omlegging til AS. Dei tilsette i Vegvesenet hadde etter mange års arbeid kome fram til eit opplegg til ei omlegging til ein divisjonsmodell. Dette tok omsyn til dei tilsette, men tok samstundes i stor grad omsyn til samfunnets interesser.

Eit fleirtal vedtok i haust at det skulle opprettast eit AS av produksjonsavdelinga i Statens vegvesen. Me hadde ikkje tenkt at denne saka skulle koma i denne samleproposisjonen, men at den skulle koma som eiga sak, og ikkje akkurat saman med andre saker.

No i dag veit eg at det ligg ei ny sak på bordet, St.prp. nr. 60, som tek nokre andre element med seg. Når store delar av avgjerdene er knytte til at dette ikkje vert teke før budsjettet i haust, skjønar eg godt at dei tilsette er ganske oppgitte, og at dei er usikre på korleis framtida vil verta.

Eg skal ikkje seia noko meir om det no enn at me begynte å stilla nokre spørsmål til statsråden knytt til heilskapen i denne omdanninga, for me ville at Stortinget skulle vera orientert om kva dette kosta og på kva måte ein skulle sikra at det i neste omgang òg smakte, altså at ein fekk meir veg for pengane – ikkje slik det ser ut til i fyrste runde, at ein tek pengane frå veg til omstilling.

Men dette vil altså me koma tilbake til, både seinare i dag i høyringa med statsråden og i samband med St.prp.

nr. 60. Me har trass i desse innvendingane eg no nemner, valt å ikkje gå imot aksjekapitalen, for er det eit fleirtal som vil ha aksjeselskap, må eit aksjeselskap ha ein aksjekapital, så det støttar me.

Så til bomprosjekta. Det har vore slik i Stortinget at eit stort fleirtal har støtta bompengeprosjekta eller delvis bompengefinansierte prosjekt, gitt at det er rimeleg brei støtte for dette lokalt og regionalt, altså på fylkesnivå. Det er tilfellet med prosjektet Rv 9 Setesdalen, og det er tilfellet med prosjektet Rv 661 ny bru over Straumen i Skodje kommune i Møre og Romsdal.

Men eitt prosjekt i denne proposisjonen skilde seg ut, nemleg Rv 70 Nordsundbrua–Løkkemyra, ny innfartsveg til Kristiansund i Møre og Romsdal. Det har vore stor diskusjon i Kristiansund om dette, og det er mange underskrifter på at ein ikkje vil ha dette prosjektet. Og då er det for ein gongs skuld ikkje bompengoordninga ein er imot, men sjølve prosjektet. Det er sjølve vegløyvinga, sjølve bomplassinga, som store delar av befolkninga er imot. Me har frå Arbeidarpartiet si side prøvt å gå inn i dette etter beste evne, og me er komne fram til at den protesten stør me, for me tykkjer prosjektet er dårleg grunnlagt. I ein region der dei har bompengar i søkk og kav, må ein iallfall vera nøye på at ein ikkje lagar nye prosjekt som kanskje ikkje løyser problema, men skyv dei framfor seg. Arbeidarpartiet fann ganske tidleg ut at me gjekk imot dette. Mens komiteen hadde saka til behandling, hadde bystyret i Kristiansund saka oppe på nytt, og fleirtalet snudde. Så då må fleirtalet senda saka tilbake til statsråden. Det fleirtalsvedtaket som vart gjort i Kristiansund no sist, seier at det førre vedtaket vert oppheva, at innkrevjing av bompengar til ny innfartsveg vert utsett, og at saka vert vurdert på nytt når Krifast er nedbetalt. Det har me forståing for. Fleirtalet har bedt om at statsråden kjem tilbake til Stortinget med dette. Det har me sjølv sagt ikkje noko imot, men me håpar at det då vert løysingar som har større oppbakking lokalt i den samanhengen.

Det er i proposisjonen ein del organisatoriske endringar på visse samferdselsområde – innanfor telekommunikasjon og innanfor Posten. I Arbeidarpartiet – og eg trur me stort sett har vore saman med SV og Senterpartiet om dei merknadene – føreset me at dette er gjort i samarbeid med både leiinga og tilsette i desse verksemdene, og at ein legg til rette for, i den grad ein skal selja ut, skilja ut eller gå i samarbeid med andre, at dei tilsette får rimelege vilkår, og at dei får likeverdige konkurransevilkår med dei dei skal konkurrera med.

Då skal ikkje eg bruka meir av denne triste maiføremiddagen til å fortelja kva me meiner om dette. Men som sagt, stort sett er det støtte til framlegget frå Regjeringa.

K a r i L i s e H o l m b e r g hadde her overtatt presidentplassen.

Anne Berit Andersen (H): Denne stortingsproposisjonen omhandler mange forskjellige saker innanfor

samferdselssektoren. Det gjelder saker for veiformål, særskilte transporttiltak, samferdselsberedskap og post- og telekommunikasjoner. Jeg vil i mitt innlegg komme inn på noen av de aktuelle sakene.

Vi har tre saker som omhandler veiprojekter med delvis bompengefinansiering. Høyre har en prinsipiell holdning for å gå inn for delvis bompengefinansiering av nye veiprojekter, nemlig at prosjektet må være forankret på det lokale nivå, dvs. at det må være flertall i det aktuelle kommunestyret og i fylkesting.

Alle slike prosjekter vedtas i dag av Stortinget. Arbeiderpartiet har signalisert at de vil vurdere andre måter å behandle sakene på, f.eks. å delegere oppgavene til fylkeskommunen. Høyre er imot en endring. Vi ønsker å videreføre den eksisterende prosedyre for godkjenning av bompengeprojekt. Fylkeskommunen vil allikevel ha en viktig rolle, men det er nødvendig at storting og regjering har en mulighet til å foreta prioriteringer mellom ulike veistrekninger og ulike veiprojekt for å sikre en hensiktsmessig prioritering av veistrekninger og plassering rundt om i fylkene.

Et av prosjektene er Rv 9 Setesdalen. Dette er en viktig veistrekning som knytter Agderfylkene og indre deler av Rogaland, Hordaland og Telemark sammen. Veien knytter også sammen kyststamveien E18/E39 med ferjeterminalen i Kristiansand til veinettet i indre deler av nabofylkene via E134 ved Haukeligrend. Deler av Rv 9 har en veldig dårlig standard, spesielt når det gjelder veibredden. Jeg ser fram til en rask igangsettelse og ferdigstilling av Rv 9. Dette vil være positivt for den enkelte bilist, for transportnæringen og turistnæringen i disse områdene. Dette er også i tråd med alle de berørte kommunestyrene og med fylkeskommunen, som er Aust-Agder.

Samferdselsdepartementet legger fram forslag om anledning til å kreve inn bompenger for delvis bompengefinansiering av Rv 661 ny bru over Straumen i Skodje kommune i Møre og Romsdal.

Eksisterende Skodje bru er fra 1920 og i dårlig stand. Det er innført restriksjoner for trafikken over brua. Tungtrafikken, inkludert bussene, må derfor kjøre gjennom Skodje sentrum. Dette øker veilengden mellom områdene nord for eksisterende Skodjebru og Ålesund med om lag 10 km. I tillegg til å påføre trafikantene ekstra kjøring fører dette til at Skodje sentrum får en tyngende gjennomgangstrafikk.

Alle de fire kommunene Skodje, Haram, Ålesund og Sandøy har gjort vedtak i samsvar med opplegget fra AS Skodjebrua og Statens vegvesen. Møre og Romsdal fylkesting støttet enstemmig prosjektet.

Det andre prosjektet er Rv 70 Nordsundbrua – Løkkemyra, ny innfartsvei til Kristiansund i Møre og Romsdal – delvis bompengefinansiering.

Med den utviklingen Kristiansund står overfor, er det her regnet med en høyere trafikkvekst enn i resten av Møre og Romsdal. Derfor mener Høyre at det er viktig å få en innfartsåre til byen som vil bli mer trafiksikker og langt bedre for det lokale miljø.

Både Kristiansund bystyre og Møre og Romsdal fylkesting sluttet opp om søknaden da den ble sendt til departementet for behandling.

I ettertid, mer konkret den 7. mai 2002, ble vedtaket omgjort i Kristiansund bystyre. Da var allerede saken kommet til behandling i komiteen.

Høyre er positiv til søknaden som gjelder prosjektet, men det er oppstått en ny situasjon etter bystyremøtet i Kristiansund. Samtidig står jo vedtaket i Møre og Romsdal fylkesting ved lag. Vi vil derfor avvente en vurdering av prosjektet fra Regjeringen, og ber Regjeringen komme tilbake med en orientering til Stortinget.

I forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2002 vedtok Stortinget å omgjøre Statens vegvesens produksjonsavdeling til et statlig aksjeselskap. I den forbindelse og for den videre prosess er det viktig å opprette et interimsselskap som kan representere selskapet før selve etableringen av det. Det permanente selskapet ventes å være på plass 1. januar 2003. Interimsselskapets viktigste oppgave framover blir bl.a. å få tilsatt administrerende direktør og den øvrige toppledelse. Vi vil komme tilbake til selve omdannelsen i forbindelse med behandlingen av St.prp. nr. 60.

Til slutt vil jeg bare si litt om Posten. Høyre mener at Posten Norge BA må ha frihet til å organisere sin drift på en kostnadseffektiv måte, og vi er positive til at Posten benytter tilbud ved kjøp av varer og tjenester.

Vi har registrert at virksomheten i Posten Servicepartner AS ikke inngår i Posten Norge BAs kjernevirksomhet, og har ingen innvendinger mot at Posten Norge BA vil selge sin gjenværende eierandel på 51 pst. i Posten Servicepartner AS.

Thore A. Nistad (FrP): St.prp. nr. 50 inneholder en del forskjellige saker på Samferdselsdepartementets område. Jeg skal kort nevne noen av dem.

Det første gjelder omorganisering av Vegvesenet. Jeg skal ikke si så veldig mye om det i dag, bare at vi er enig i at det skal bli et aksjeselskap, og vi støtter at det skal gjøres på denne måten.

Så har det også i denne blekka sneket seg inn, som vanlig, en hel del nye bompengeprojekter. Og de begynner å komme tett som hagl. Her har vi faktisk fått hele tre saker om tre nye bompengestasjonsstasjoner. To av dem går vi imot. Den eneste vi kan være med på, er Rv. 661 ny bru over Straumen i Skodje kommune. Begrunnelsen er at her er det mulighet for en omkjøring. Bilistene har et valg i forhold til hva de kan gjøre, om de vil kjøre på ei ny bru og vei og betale, eller om de vil kjøre på en gammel omvei og ikke betale. De to andre bompengeprojektene går vi imot. Vi har hatt den samme begrunnelsen i så mange saker at det er nesten trettende å gjenta den, nemlig at i dag tar staten inn praktisk talt nesten 45 milliarder kr fra bilistene, og vi vet alle hvor lite som går ut igjen – dessverre. I dag har bompengestasjonen kommet opp i hele 2,5 milliarder kr, noe som vi synes er ganske uhørt i et land som er blant verdens rikeste. Dessuten er bompengestasjonen en altfor dyr måte å bygge veier på i Norge. Vi har ikke noen sans for

at man her legger fram hele tre bompengeprojekter i en samleblekke, som dette er.

Til slutt vil jeg ta opp et forslag, som er inntatt på side 8 i innstillingen:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med framlegging av statsbudsjettet for 2003 sørge for at refusjon av autodieselavgiften for ekspressbussers etableres slik at det dekker det reelle behovet.»

Det begrunner vi med at de eneste innen samferdselsområdet som i dag ikke får noen subsidier – eller statsstøtte, som man sier – er ekspressbussene. Derfor synes vi det er reellt at de skal ha tilbakebetalt avgiften, på lik linje med de andre busselskapene.

Presidenten: Thore A. Nistad har tatt opp det forslaget han refererte.

Presidenten vil bemerke overfor representanten at en innstilling fra samferdselskomiteen fortjener en mer ærbødig omtale enn betegnelsen «blekka».

Geir-Ketil Hansen (SV): Jeg tar ordet for å kommentere den delen av saken som går på omorganisering av Vegvesenet. Når det gjelder de øvrige sakene i denne innstillingen, støtter vi flertallsinnstillingen fra samferdselskomiteen.

Når det gjelder Vegvesenet, dreier saken seg i denne omgang om en bevilgning på 100 000 kr til opprettelse av et interimsselskap, et forberedende selskap, for etablering av et vegvesen – AS. Det kunne normalt vært en udramatisk sak, men det som preger denne omorganiseringen, er at den gjennomføres i sterk konflikt med de ansatte i Vegvesenet og deres organisasjoner, i tillegg til at samferdselsministeren ikke synes å vite hva det vil koste å omdanne Vegvesenet til AS.

For å ta det siste først: Det fremstår som mer enn merkelig at Regjeringen ikke visste hva det ville koste å omorganisere. Da Stortinget behandlet statsbudsjettet, ble omorganiseringen av Vegvesenet begrunnet med at det ville gi store effektiviseringsgevinster, og at vi skulle få mer vei for pengene. Vegvesenets ledelse derimot konkluderte med at omgjøringen til et AS ville bli dyrere, og at det kun var – så vidt jeg erindrer – to land som hadde laget AS av sitt vegvesen. New Zealand var vel det ene landet. De land som hadde vurdert å gjøre dette, bl.a. Sverige, konkluderte med at det ikke var en fornuftig løsning, og gikk bort fra det. Vi burde kunne forventet da Regjeringen og stortingsflertallet besluttet dette – mot de fleste anbefalinger – at de visste hva de gjorde, men det visste de altså ikke. Kanskje vil det koste 600–700 mill. kr, kanskje blir det 2 milliarder kr, kanskje blir det mer. Spørsmålet blir da: Hvordan skal utgiftene dekkes? Blir det innsparinger på veibudsjettene? Blir det mindre til veibygging og til veivedlikehold i årene som kommer?

Omorganiseringen skjer i strid med og i konflikt med de ansattes organisasjoner. Det oppleves utrygghet i forhold til opparbeidede rettigheter. Hva vil skje med pensjonsavtaler? De ansattes organisasjoner uttrykker stor utrygghet med den situasjonen som har oppstått. Det kla-

ges generelt på mangelfull informasjon, og det trues – ser jeg i VG i dag – med aksjoner. Da vil jeg minne samferdselsministeren om at arbeids- og administrasjonsminister Victor D. Norman i sin «tiltredelseserklæring» her i Stortinget uttalte at en forutsetning for å lykkes med omorganisering var at de ansatte var med, og at de ansatte var motivert. Og det ble vel formulert som om det skulle være Regjeringens politikk i forhold til de fremtidige omorganiseringer av offentlig virksomhet. Det har ikke samferdselsministeren maktet i forhold til de ansatte i Vegvesenet og de ansattes organisasjoner.

Fra SVs side er beskjeden til samferdselsministeren veldig klar: Rydd opp i forhold til de ansattes organisasjoner, informer og skap trygghet i forhold til pensjonsavtaler, i forhold til opparbeidede rettigheter. Noe annet vil ikke vi akseptere.

Når det gjelder den uklarhet og den uklare økonomiske situasjonen, vil jeg komme tilbake til den senere i dag i forbindelse med St.prp. nr. 60 for 2001-2002, som vi også jobber med i komiteen. Men jeg konstaterer at det ikke er oversikt over de økonomiske konsekvensene. Vi vil for vår del i 2003 og i årene som kommer, ikke akseptere at disse tydeligvis økte utgiftene eventuelt skal gå ut over fremtidig veivedlikehold og fremtidige investeringer på veisektoren.

Odd Holten (KrF): Dette er et samledokument med mange til dels ulike saksfelt, herunder tre ulike bomprosjekt, hvor flertallet ønsker å videreføre eksisterende prosedyre fra tidligere godkjente anlegg. Vi følger altså anbefalingene fra kommunene og fylkene i deres ønske om en nødvendig satsing på disse prosjektene. Dette gjelder ny bru over Straumen i Skodje kommune, og Rv 9 i Bygland og Hornnes, hvor flertallet støtter prosjektene gjennomføring ut fra fremlegget fra departementet.

Hva angår ny innfartsveg til Kristiansund, er flertallet i Stortinget, inklusiv Høyre, SV, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, positiv til søknaden om å bygge dette anlegget ved å ta i bruk bl.a. bompengefinansiering. Dog må flertallet i komiteen nå konstatere at det er oppstått en ny situasjon i bystyret i Kristiansund, senest den 7. mai i år. Vi må ut fra dette erkjenne at et knapt flertall i Kristiansund bystyre ønsker å utsette prosjektet. Personlig, og på vegne av Kristelig Folkeparti, beklager jeg dette, fordi Kristiansund har behov for dette prosjektet for å bedre fremkommeligheten inn til byen. Stortingsflertallet vil, som det fremgår av dokumentene, derfor anbefale at en på denne bakgrunn avventer en ny vurdering av dette prosjektet fra Regjeringens side. Jeg håper imidlertid at det vil lykkes for Kristiansund å få til et så godt anlegg som det er påkrevd å få til.

Hva angår kompensasjon for autodieselavgift for bussdrift, så støtter Høyre og Kristelig Folkeparti forslaget fra Regjeringen på dette punktet, og likeså omdanning av post- og teletilsyn til nytt aksjeselskap. Vår mening er at Posten Norge BA må ha frihet til å organisere sin drift på en mest mulig kostnadseffektiv måte. Dette vil Posten tjene på. Dog vil Posten Servicepartner AS

ikke gå inn i kjernevirksomheten til Posten Norge BA. Det er et viktig punkt å være oppmerksom på.

Kristelig Folkeparti forutsetter videre at den omdanning som nå finner sted innenfor Postens tjenester, må skje innenfor rammene av arbeidsmiljølovens bestemmelser. Dette ser vi på som en selvfølge.

Jorunn Ringstad (Sp): Eg vil knyte berre nokre få korte merknader til nokre av enkeltsakene i Innst. S. nr. 180.

Eg er heilt samd med saksordførar i at den samleproposisjonen som ligg til grunn for innstillinga, inneheld fleire saker som med fordel kunne vore lagde fram som eigne saker, ja, den eine burde ha vore lagd fram som eiga sak. Det skal eg kome tilbake til.

Tre av enkeltsakene er bompengeprojekt. Senterpartiet har hatt ei positiv haldning til å støtte delvis bompengefinansiering av vegprosjekt. Men vi meiner at det kan vere grunn til – etter å ha brukt bompengefinansiering i mange år – å få ein gjennomgang av bompengeprojekt med sikte på å kome fram til klarare rammer og retningsliner for slike prosjekt. Difor er vi saman med Arbeidarpartiet og SV om å be om ein slik gjennomgang.

Den eine av bompengesakene er delvis bompengefinansiering av Rv 9 gjennom Setesdal. Det er ei omfattande sak om utbygging av mange parsellar, og det må difor nødvendigvis bli mange detaljar i saksframstillinga. Men dette er ei utbygging som er viktig å få gjennomført. Og med dei lokale løysingane og den lokale tilslutninga er Senterpartiet positiv til det bompengeprojektet.

Vi sluttar oss òg til bompengeprojektet for ny bru over Straumen i Skodje kommune. Der er det òg lokal og fylkeskommunal tilslutning.

Det tredje bompengeprojektet som er omtala, er ny innfartsveg til Kristiansund. Det er eit prosjekt der det har vore lokal strid, men det har vore fleirtalsvedtak for prosjektet, både lokalt og i fylket. Og det var situasjonen då komiteen starta arbeidet med saka. Då vi etter kvart vart kjende med at bystyret i Kristiansund har gjort nytt vedtak, der fleirtalet går mot prosjektet, vart Senterpartiet med i komitefleirtalet, som vil vente på ei vurdering av prosjektet frå Regjeringa si side.

Den siste saka eg vil kommentere, er omorganiseringa av produksjonsverksemda i Statens vegvesen til aksjeselskap. Den saka meiner eg heilt klart burde ha vore handsama på ein annan måte. No får vi ei sak, som vi har kjent til skal kome, oppdelt og putta inn i ulike samleproposisjonar, sjølv om statsråden i eit svar til komiteen har sagt at saka vil bli framstilt heilskapleg og samla. Men her får vi den stykkevis og delt – i ulike samleproposisjonar. I tillegg kjem saka veldig seint i sesjonen. Saka har vi visst om skulle kome, alt frå stortingsfleirtalet under budsjetthandsaminga sist haust gjorde vedtak om den omorganiseringa som vi no handsamar. Eg meiner at saka er for stor og for viktig for samfunnet, og òg for alvorleg for dei tilsette, til at den handsaminga som det er lagt opp til no, kan forsvarast. For Stortinget er det slett ikkje til-

fredsstillande å få ei slik sak seint på året – og oppdelt på den måten som vi no ser.

Men i Senterpartiet er vi innstilte på at vi saman med fleirtalet i Stortinget skal gjere vårt beste til at saka iallfall ikkje blir meir forseinka enn det Regjeringa har lagt opp til.

Statsråd Torild Skogsholm: Jeg har merket meg at det gjennom media i det siste har kommet en del påstander knyttet til omorganiseringen av Statens vegvesen. Jeg har prøvd å unngå å kommentere dette i media. Jeg mener at en del av den debatten som har pågått der, hører hjemme i denne sal, så jeg vil gjerne få lov til å oppklare både feil og uklarheter i den sammenheng.

Aller først vil jeg understreke at det *har* vært møter mellom de fagorganiserte og departementet, bl.a. hadde jeg selv et møte 8. mars i år. Jeg vet ikke om det er datoen som gjør at man har valgt å glemme dette møtet, men det ble i alle fall gjennomført.

I proposisjonen tas det opp forhold knyttet til interimselskapet for Statens vegvesens produksjon, som er et ledd i det å omgjøre produksjonsvirksomheten til et AS. Jeg vil benytte denne muligheten til å kommentere en del av denne omdanningen.

La meg si litt om de ansattes stilling, for jeg har registrert den uro det er gitt uttrykk for fra de ansattes organisasjoner, knyttet til framtidige arbeidsvilkår. Dette gjelder særlig videreføring av den statlige ordningen med ventelønn og fortrinnsrett, medlemskap i Statens Pensjonskasse og tilbud om førtidspensjon til eldre medarbeidere.

Når det gjelder ventelønn og fortrinnsrett, ønsker Regjeringa at de ansatte ved utskilling av statlig virksomhet skal få midlertidige rettigheter til ventelønn og fortrinnsrett, i henhold til tjenestemannsloven, i tre år fra omdanningstidspunktet. Ordningen må lovreguleres og dermed vedtas av Stortinget. Regjeringa vil foreslå at ordningen skal omfatte ansatte i nåværende Statens vegvesen som overføres til selskapet, og som i dag har krav på ventelønn og fortrinnsrett.

Det er ikke noe formelt til hinder for medlemskap i Statens Pensjonskasse. Dette er noe som ledelsen og de ansattes organisasjoner er blitt kjent med. Valg av pensjonsordning er etter min oppfatning først og fremst en sak for styret i det nye selskapet. Siden spørsmålet om pensjonsordning er av stor betydning for de ansatte, er det avklart at det nye selskapet kan søke medlemskap i Statens Pensjonskasse – enten som en overgangsordning inntil styret i dialog med de ansattes organisasjoner beslutter noe annet, eller som en mer langsiktig ordning.

Med den alderssammensetning som finnes blant de ansatte i Vegvesenets produksjonsvirksomhet, ser jeg behovet for å kunne benytte førtidspensjon som et omstillingsvirkemiddel i en begrenset periode. Jeg finner det formålstjenlig at selskapet får anledning til at ansatte som overføres til aksjeselskapet, skal kunne tilbys pensjon fra fylte 60 år i en periode på tre år, regnet fra 1. januar 2003. Ordningen skal gjelde der en ansatt ikke

vil ha krav på ordinær tjenestepensjon eller avtalefestet pensjon, og skal bygge på en individuell vurdering.

Vi står overfor en svært stor og omfattende omorganisering. Jeg vil imidlertid minne om at selve omdanningen til AS i seg selv ikke har vesentlige kostnader ved seg. Effektivisering og tilpassing i omsetning og bemanning som følger av konkurranseutsetting, innebærer imidlertid en stor omstilling og høye kostnader. De kostnadene som har dukket opp i denne forbindelse, er for meg et signal om at norske skattebetalere i lang tid har betalt for mye penger knyttet til produksjon på veisiden – et signal om at det er på tide, på høy tid, at vi gjør noe for å effektivisere veiproduksjonen i Norge, slik at vi kan få mer vei igjen for pengene. Vi står nå midt i denne prosessen, og jeg ser – som sagt – at tiden definitivt er inne for disse omstillingene.

Til slutt vil jeg vise til komiteens merknader om innfartsvei til Kristiansund. Et flertall gikk mot prosjektet ved behandling i bystyremøtet i Kristiansund 7. mai. Flertallet i samferdselskomiteen viser til at samtidig ligger vedtaket i Møre og Romsdal fylkesting fast, og ber på denne bakgrunn om en vurdering fra Regjeringa. Jeg vil følge opp dette, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Oddbjørg Ausdal Starrfelt (A): Eg vil gjera statsråden merksam på at det frå eit betydeleg mindretal er kritikk av manglande vurderingar, og at ein gjev støtte på visse vilkår, både i saka om Comlab – overdraging frå Post- og teletilsynet til eit nytt AS, om anbudsutsetjing av tungtransporten i Posten og sal av Posten Servicepartner AS. Eg ber om statsråden sin kommentar til dette.

Så til Vegvesenet:

Her er det diskusjon om to ting. Det eine er kostnadene ved omstillinga i heile Vegvesenet, ikkje berre produksjonsavdelinga, og det andre er dei tilsettes vilkår, både no og i det neste selskapet. Statsråden seier at ho har hatt samtalar med dei tilsette. Ja, det veit me. Men statsråden seier aldri når det vert brot i desse samtalanene, og brot i kontakten, som det har vore, både med Vegdirektoratet, med statsråden sjølv og Samferdselsdepartementet.

Eg tykkjer statsråden bagatelliserer at dei tilsette er så frustrerte i denne prosessen, for eg trudde faktisk det var slik at dei var den viktigaste ressursen i dette. Det kan godt vera at statsråden meiner at det er bare å få dei vekk, for så får me ein billigare veg, at det er ei lur løysing.

Eg vil òg stilla spørsmålet om ikkje statsråden ser at Vegvesenet i Noreg har ein stor kompetanse, som ein bør ta vare på så godt som mogleg, til beste for oss som bur i dette landet.

Men det viktigaste spørsmålet for meg er: Kvifor søren – unnskyld uttrykket, president – har det teke eit halvt år å koma med den fyrste saka til Stortinget? Tykkjer statsråden at denne måten å behandla denne saka på er rett? Eit halvt år etter at det er bestemt og eit halvt år før det skal effektuerast, tek ein ein liten bit, og så tek ein

nokre til, og det viktigaste skal skje til hausten. Tykkjer statsråden det er å visa respekt for Stortinget? Og tykkjer statsråden at det er å visa respekt for dei tilsette?

Statsråd Torild Skogsholm: Når det gjelder de sake-
ne som representanten Starrfelt viste til, har jeg merket
meg synspunktene fra de øvrige i komiteen. Men jeg har
også merket meg støtten fra flertallet til Regjeringens
forslag.

Jeg er villig til å gå i dialog med de ansatte i Statens
vegvesen. Og la det være helt klart: Jeg ser på de ansatte
som en ressurs. Det er min intensjon at vi skal ha en sterk
Statens vegvesens produktivitet AS – forhå-
pentligvis med et helt annet navn, for det er helt håpløst å
si.

Jeg er innstilt på en dialog. Jeg har ikke brutt noen
dialog med de ansatte. De har fått et løfte om viderefø-
ring av en del rettigheter, som jeg var inne på i sted. Jeg
har heller ikke som mål å redusere antallet ansatte.

Jeg vil minne om at også regjeringen Stoltenberg la
fram et forslag om omstillinger i Statens vegvesen. Også
der var det understreket at det er behov for omstillinger,
og ganske dramatiske omstillinger. Det er midt i den pro-
sessen vi står nå, og dette bør ikke komme overraskende
på noen.

Det som det er grunn til å bekymre seg over, er at det
etter hvert har dukket opp en diskusjon om hvorvidt disse
omstillingskostnadene som vi nå etter hvert skal kvali-
tetssikre og legge fram for Stortinget på en ordentlig må-
te, er negative eller positive for omdanningen. Jeg vil si
at jo større omstillingskostnadene er, jo sterkere signal er
det om at her har man forsømt seg tidligere når det gjel-
der omstilling. En omstilling blir som kjent dyrere og dy-
rere jo lenger man venter.

Kenneth Svendsen (FrP): Omorganiseringen av Veg-
vesenet skal jeg ikke si noe om, for det kommer vi til-
bake til i høringen i komiteen senere i dag. Jeg vil bare si at
jeg fullt ut støtter statsrådets konklusjon om at jo større
omstillingskostnadene er, jo mer viser det at omstillingen
har vært nødvendig. Vi har tapt mange veipenger på det
gjennom årene.

Det jeg vil spørre om, går på ekspressbuss. Vi har et
forslag i forbindelse med det i innstillingen, der vi ønsker
å øke tilskuddet til ekspressbuss.

Jeg var på Notodden i går. Der er det slik at på dagtid
går det en ekspressbuss hver halvtime inn til byen, og på
kveldstid går den hver time. Det er faktisk en over-
skuddsbedrift, og det uten at staten betaler fem flate øre i
tilskudd. Ekspressbussene bidrar faktisk til statskassen
både i form av diesellavgift og avgifter ellers på kjøp og
drift på busser.

Der vi f.eks. til Gjøvik, der toget går, er det to-tre ti-
mer mellom hver togavgang på dagtid. Der er tilbudet
langt dårligere enn der det går ekspressbuss, og staten
bidrar betydelig til driften av den formen for persontrans-
port.

Her har vi altså to alternativer satt opp mot hverandre.
Det ene er lønnsomt, og det bidrar til statskassen. Det

andre er meget ulønnsomt, det får tilskudd fra statskas-
sen, og i tillegg gir det et dårligere tilbud til befolkningen
i området.

Fremskrittspartiet var i statsbudsjettet med på å sørge
for at det ble bevilget 29 mill. kr til ekspressbussene i
form av tilbakeføring av deler av de avgifter som de be-
taler i diesellavgift. Men selv om vi var med på det, førte
dette til økte priser på ekspressbussene. Vil statsråden ta
opp dette i forbindelse med statsbudsjettet og øke til-
bakebetalingen av diesellavgift?

Statsråd Torild Skogsholm: Når det gjelder eks-
pressbuss, ser denne regjeringen på det som positivt at
det er mulig å kjøre ekspressbuss her i landet, og at de
også kan drives kommersielt. Det er selvfølgelig et viktig
aspekt og et mål at flere velger å reise med ekspressbuss
framfor å kjøre egne biler. På den måten vil vi få en bed-
re transportstandard, og vi kan bedre miljøet.

Forholdet mellom ekspressbuss og jernbane er slik
at på jernbanesiden kjøper vi tjenester fordi vi av ulike
årsaker ønsker at dette tilbudet skal finnes – både av
transportstandardmessige årsaker og ikke minst av
miljømessige årsaker. Mitt mål er at ekspressbuss fort-
satt skal kunne drives kommersielt, og at det ikke skal
være nødvendig å gi tilskudd til denne type drift. Når det
gjelder jernbanen, vil det fortsatt være et mål at folk skal
velge å reise med jernbanen av ulike årsaker – ikke minst
på grunn av de miljømessige aspektene.

Hvis vi tar eksempel fra den byen vi holder til i, vil
det ikke være rom for å erstatte all jernbanetrafikk med
ekspressbuss – av arealmessige årsaker vil det ikke
være ønskelig. Det vil være ønskelig at vi har en infra-
struktur og et transportsystem som fungerer på jernbanen
også.

Geir-Ketil Hansen (SV): Det er spørsmål om dette
med omorganisering av Vegvesenet.

Det er vel så at ingen har vært uenig i at det har vært
riktig å gjennomføre en prosess for å effektivisere Veg-
vesenet. Det har vært en prosess som ledelsen og de an-
sattes organisasjoner har gjennomført over lengre tid, og
man var kommet fram til en anbefalt løsning som Regje-
ringen og stortingsflertallet ikke ville gå inn på. Det er
stor tvil om og direkte uenighet om omorganisering til
AS vil være riktig, og om det vil medføre besparelser.
Det er stor tvil om anbud vil gjøre det rimeligere, og det
er stor usikkerhet om konsekvensene, spesielt i forhold
til Distrikts-Norge og veivedlikeholdet i fremtiden, av
denne måten å omorganisere på. Så omorganiseringen
kunne ha vært gjort på en annen måte, i samarbeid med
de ansattes organisasjoner.

Det jeg vil spørre ministeren helt konkret om, er: Hva
vil samferdselsministeren gjøre for på en måte å gjen-
nomføre omorganiseringen videre fremover i tråd med
den erklæringen som statsråd Victor D. Norman la opp til
her i Stortinget i begynnelsen av dette året, nemlig å mo-
tivere de ansatte til å være med, motivere de ansatte til
samarbeid? Hva vil konkret bli gjort nå fremover for å

komme i dialog og for å kunne gjennomføre omorganisering slik som Regjeringen tidligere har erklært?

Statsråd Torild Skogsholm: La det være helt klart at jeg ser ikke at tiden er riktig for en omkamp i spørsmålet om omorganisering av funksjonsvirksomheten i Statens vegvesen til AS. Den beslutningen er tatt, og det finnes mange gode grunner til det.

Vi skal nå gjennomføre denne omleggingen på den best mulige måten. Jeg ønsker å motivere de ansatte til å være med på den omorganiseringen, men jeg vil understreke at det ikke er riktig slik det fremstilles i media, at det ikke er gitt svar på spørsmål som er kommet. Jeg har nå her redegjort for en del områder hvor det er gitt svar til de ansatte om rettigheter i forhold til omorganiseringen. Jeg ønsker selvfølgelig at de ansatte skal være med, og at det skal være en slagkraftig produksjonsvirksomhet som kan konkurrere med andre, slik at vi får mest mulig vei igjen for pengene som vi bruker på veisektoren.

Det er mange utfordringer, og det er mange nye utfordringer, og det er måter vi legger til rette for konkurransen på, som gjør at de kan styrke sin posisjon. Produksjonsvirksomheten i Statens vegvesen får nå anledning til å delta i andre markeder og kunne styrke både kompetanse og omsetning innenfor virksomheten, en mulighet som de ville manglet ved en divisjonsmodell, som den forrige regjeringen gikk inn for. Så jeg mener at her ligger det mange muligheter.

Jeg er gjerne med på dialog for å motivere de ansatte videre, samtidig som jeg vil understreke at Regjeringen har imøtekommet de ansatte på en rekke felt.

Jorunn Ringstad (Sp): Eg vil òg stille spørsmål om gjennomføringa av omorganiseringa av Statens vegvesen. Det er ei omfattande omstilling som skal gjennomførast. Det gjeld veldig mange, og frustrasjonen er stor. Vi har visst om omdanninga i over eit halvt år, og lite har blitt gjort før no i mai. Og no får vi omdanningsprosessen som små element i ulike samleproposisjonar.

I dei andre omdannings sakene har det i alle fall kome som eigne saker. Eg tenkjer på Posten og NSB, der ein får ein samla proposisjon som går på omdanninga, i tillegg til odelstingsproposisjonen, som gjeld lovendringar. Oddbjørg Ausdal Starrfelt var inne på litt av det same i sin fyrste replikk.

Mitt spørsmål er kort og greitt: Synest statsråden det er forsvarleg å gjennomføre ein så omfattande prosess og ei omorganisering som det som skjer no seint i vårsesjonen, og utan at dei tillitsvalde føler at dei er med? Eg høyrer òg at statsråden seier at ho er open for dialog, men her er det snakk om å få til ein dialog. Det er den prosessen som er den viktige, ikkje berre å seie at ein er open for det. Dei tillitsvalde har gitt klart uttrykk for at dei føler at ein ikkje har fått til den nødvendige dialogen.

Statsråd Torild Skogsholm: Jeg vil gjerne få lov til å gjøre oppmerksom på at det har vært en kontinuerlig prosess både i Samferdselsdepartementet og i Statens

vegvesen etter at vedtaket ble gjort om at produksjonsvirksomheten skulle omdannes til AS.

Det er ikke riktig at det ikke har skjedd noe i den tiden. Det har skjedd mange ting. Det har vært en omfattende prosess, og prosessen går videre. Når det gjelder spørsmålet om det er forsvarlig at det skjer så fort, tyder mye av det som har kommet fram i den senere tid, på at dette burde ha skjedd for lenge siden. Dette er en omorganisering og en aktivitet som etter alt å dømme burde ha skjedd for flere år siden. Det er for meg ganske viktige signaler i forhold til hvordan dette bør skje, og når det bør skje.

Min invitasjon til de ansatte om dialog står ved lag. Men jeg stusser litt når vi har hatt møte og så kan lese i avisen – og når man til og med velger å gå til avisen og til media ellers først – at det ikke har funnet sted noe møte. Da må jeg si at viljen til dialog må komme fra begge hold.

Jeg er veldig interessert i at vi skal ha en slagkraftig Statens vegvesens produksjonsvirksomhet, jeg er veldig interessert i å ha en dialog for å motivere de ansatte, og jeg er veldig motivert for at norske skattebetalere skal få mye igjen for de pengene vi legger inn på veisatsingen.

Bjørgulv Froyn (A): Jeg tror det fortsatt er nødvendig å snakke om hvordan samarbeid og kontakt med de ansatte i Statens vegvesen fungerer, for det er åpenbart ingen vilje til en erkjennelse av hvordan forholdene er.

Den 22. mai stod ansatte i Statens vegvesen utenfor Stortinget og sa ifra hvordan de oppfattet virkeligheten. Deres virkelighet nå er preget av utrygghet fordi de ikke vet hva som kommer til å skje framover. De er ikke trygge på at deres pensjoner er på plass, de er ikke trygge på at det finansielle grunnlaget for det nye selskapet er ordentlig på plass, de er ikke trygge for at de kan se en framtid i møte hvor de kan være operative innenfor det nye selskapet i Statens vegvesens produksjonsvirksomhet. Og det er jo det det dreier seg om. Det dreier seg om å skape trygghet. Det dreier seg ikke om å skape muligheter for en omkamp. Statsråden må høre forskjell på det. Og når vi argumenterer ut fra det som er de ansattes virkelighetsoppfatning, så er det altså ikke fordi vi ønsker at situasjonen skal være slik. Men vi er nødt til å fortelle at slik blir det opplevd, og noen bør også reagere på hvordan situasjonen er. Da kan ikke statsråden ha dialog som mål. Statsråden kan ikke snakke om vilje til dialog – verbalt. Statsråden må handle for å vise at hun vil dialog, slik at de ansatte kan føle det. De ansatte er ikke inkompetente tillitsvalgte, de ansatte er særdeles faglig – og som tillitsvalgte – kompetente. De kjenner markedet, de kjenner forutsetningene for det nye selskapet for at det skal kunne fungere, de er en ressurs. Og statsråden må ta innover seg at for å få disse tingene på plass innenfor den tidsrammen som er lagt, er man helt avhengig av at de ansatte er med. Statsråden må altså handle.

Statsråd Torild Skogsholm: Nå oppfattet jeg for så vidt ikke dette som noe konkret spørsmål til meg, men

som en oppfordring til handling. Og det er akkurat det vi gjør.

Det som skjer nå, er – og det er helt riktig – en stor omstilling. Det er en veldig stor omstilling, og man skal ha en ydmykhet for at de ansatte opplever en uro i forhold til en så dramatisk omstilling. Men omstillingen er nødvendig. Vi har gitt de ansatte klare signaler om hva Regjeringen mener om rettigheter som de fortsatt skal ha. Og jeg er gjerne med videre i prosessen med hensyn til å motivere de ansatte for at dette skal bli en slagkraftig produksjonsvirksomhet.

Vi har hele veien åpnet for dialog, og jeg kommer fortsatt til å være åpen for dialog. Regjeringen er handlekraftig i denne saken.

Presidenten: Dermed er replikkordskiftet over. Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, se side 2858)

S a k n r . 2

Innstilling frå samferdselskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Ulf Erik Knudsen, Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om fritak for ideelle organisasjoner fra å betale konsesjonsavgift for bruk av sambandsutstyr som er nødvendig for å kunne utføre aksjoner som har til hensikt å redde liv og helse (Innst. S. nr. 184 (2001-2002), jf. Dokument nr. 8:104 (2001-2002))

Presidenten: Etter ønske fra samferdselskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden blir begrenset til 5 minutter til hver gruppe.

Videre vil presidenten foreslå at det ikke blir gitt anledning til replikker etter de enkelte innlegg, og at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Jorunn Ringstad (Sp) (ordfører for saka): Dokument nr. 8:104 for 2001-2002 er eit forslag om at ideelle organisasjonar som er avhengige av sambandsutstyr for å kunne gjennomføre redningsaksjonar med sikte på å redde liv og helse, skal sleppe å betale den årlege konsesjonsavgifta etter telelova.

Dei organisasjonane det er snakk om, utfører ein stor og viktig innsats i samband med redningsaksjonar. Ja, innsatsen til desse organisasjonane er heilt avgjerande for beredskapen og redningsarbeidet, anten det er i periodar med stor utfart eller det er i enkeltaksjonar på sjøen, i fjellet eller andre stader.

Det er lagt ned mykje tid og stor innsats for å skaffe pengar berre til drifta av desse organisasjonane. I tillegg kjem utgiftene til utstyr og deltaking i redningsaksjonar. Sambandsutstyret er heilt avgjerande for at desse organisasjonane skal kunne gjere den innsatsen dei står for. Gebyret dei må betale til Post- og teletilsynet, blir òg ein betydeleg utgiftspost. Rett nok får desse organisasjonane eit tilskot over Justisdepartementet sitt budsjett, men i

dag betalar organisasjonane om lag halvparten av det tilskotet dei får, i gebyr til Post- og teletilsynet. Desse midlane kunne i staden ha vore eit godt tilskot til drifta av organisasjonane.

Samfunnet har ikkje alternativ til den innsatsen som desse frivillige organisasjonane yter. Dei har kunnskap, erfaring, utstyr og mannskap som dekkjer heile landet. Det ville koste mykje for samfunnet både av tid og økonomiske ressursar å erstatte denne innsatsen.

Eg har difor stor forståing for intensjonen i det Dokument nr. 8-forslaget som er lagt fram. Men eg har òg innvendingar mot forslaget slik det er utforma. Ved å gi enkelte organisasjonar fritak frå å betale konsesjonsavgift for sambandsutstyr, slik forslagsstillarane foreslår, vil andre brukarar måtte betale høgare avgift enn dei utgiftene Post- og teletilsynet har, knytt til desse brukarane si verksemd. Med andre ord vil det då vere andre som blir hardare belasta, eller som må betale avgiftene. Forslagsstillarane peikar på at den ettergitte avgifta kan dekkjast ved effektivisering i Post- og teletilsynet. Sjølv sagt bør Post- og teletilsynet effektivisere verksemda mest mogleg, men ei innsparing på grunn av effektivisering bør komme alle brukarar til gode.

Eit fleirtal i komiteen, alle unnateke Framstegspartiet, har difor sagt at det bør vurderast om det direkte tilskotet til dei organisasjonane som deltek i redningsarbeid, bør aukast, slik at dei sit att med ein større sum som kan gå til drifta av organisasjonane.

Arbeidarpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet er med i fleirtalet, men vi har òg gått eit steg lenger. Vi har konkret bedt Samferdselsdepartementet om å finne løysingar slik at Frivillige organisasjoners redningsfaglige forum slepp å bruke av dei statleg tildelte midlane for å kunne dekkje konsesjonsavgifta for bruk av sambandsutstyr.

Det undrar meg litt at ikkje Framstegspartiet er med på merknaden frå Arbeidarpartiet, SV og Senterpartiet. Rett nok er ikkje det den same løysinga som Framstegspartiet har peika på, men når det ikkje er fleirtal for Framstegspartiet si løysing, synest eg det er litt merkeleg at ikkje Framstegspartiet sekundært kan gå inn for ei løysing som ville gi det same positive utslaget for dei ideelle organisasjonane. Eg vil difor oppfordre Framstegspartiet til å signalisere om dei har den same haldninga som Arbeidarpartiet, SV og Senterpartiet, at det viktigaste er at dei ideelle organisasjonane skal sleppe å betale så stor del av den statsstøtta dei får, tilbake til eit av staten sine organ.

Oddbjørg Ausdal Starrfelt (A): Eg skal vera ganske kort, for òg i denne saka er Arbeidarpartiet einig med Senterpartiet. Det tykkjest å skje gong på gong.

Eg kan stilla meg bak alt som saksordføraren sa. Eg vil berre spørja Framstegspartiet ein gong til om ikkje det er betre å støtta vår merknad. Me har to mindretal i saka. Altså: Me har eit forslag frå Framstegspartiet som vert nedstemt, fordi me ikkje liker måten ein skal dekkja det inn på, og så har me ikkje eit forslag, men ein merknad – me har det ikkje så veldig med å fremma forslag – der me

ber om at dette vert ordna opp i i departementet eller mellom departementa, slik at desse organisasjonane slepp å betala denne avgifta. Er ikkje det betre?

Eg vil berre oppmoda dykk om å signalisera om de støttar det subsidiært, for det kan vera greitt for statsråden å vita i det vidare arbeidet.

Sverre J. Hoddevik (H): Forslaget i Dokument nr. 8:104 er vinklet mot avgift på livsviktig frivillig arbeid. Derfor er komiteen også langt på veg enig i at slik innsats tydelig bør verdsettes. Det støtter vi.

Men som det kom fram, har det under behandlingen i komiteen blitt klargjort at forslaget om avgiftsfritak for enkelte organisasjoner i et selvfinansieringssystem lett leder til krysssubsidierting. Dette faktum er naturligvis det som har gjort det vanskelig å slutte seg til forslaget umiddelbart.

Her er et stort mindretall, bestående av Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet, som i en litt kryptisk fellesmerknad bruker en påleggsformulering til departementet om å finne løsninger i retning av imøtekommelse av forslaget. Men det er altså en mindretallsmerknad.

Her finnes altså ikke noe avklarende flertall slik som innstillingen er skrevet, og Dokument nr. 8-forslaget fra Fremskrittspartiet blir å vedlegge protokollen med vår støtte.

Kenneth Svendsen (FrP): Bakgrunnen for forslaget er den urimeligheten at ideelle organisasjoner, som gjør en stor og nødvendig innsats på en rekke områder, skal betale store summer i avgift til staten. Bare Norges Røde Kors Hjelpekorps har ca. 225 hjelpekorps bestående av 12 000 autoriserte medlemmer og utførte i 2001 ca. 450 redningsaksjoner. For å utføre slike redningsaksjoner er de ideelle organisasjonene avhengig av sambandsutstyr. I tillegg til kostnadene som påløper ved innkjøp av slikt sambandsutstyr, må den enkelte ideelle organisasjon også betale årlig konsesjonsavgift til staten.

Røde Kors Hjelpekorps betaler ca. 500 000 kr pr. år i konsesjonsavgift. Organisasjonene som tilhører Frivillige organisasjoners redningsfaglige forum, betaler ca. 2 mill. kr i konsesjonsavgift pr. år. Konsesjonsavgiften blir betalt inn til Post- og teletilsynet.

Post- og teletilsynet har opplyst at den type samband som bl.a. Norges Røde Kors benytter, er et såkalt lukket nett som krever tillatelse etter teleloven kapittel 5 med tilhørende forskrift. For den type utstyr er det forskjellige former for årsgebyr.

Det forhold at avgifter innbetalt av ideelle organisasjoner bare utgjør i overkant av 1 pst. av de totale inntektene til Post- og teletilsynet, gjør at disse innbetalingene bør kunne fjernes uten at Post- og teletilsynet trenger kompensasjon for dette. Men forutsetningen er da at Post- og teletilsynet må kunne effektivisere det tilsvarende inntektsbortfallet på ca. 2 mill. kr.

Ideelle organisasjoner som er avhengig av sambandsutstyr for å kunne gjennomføre redningsaksjoner med sikte på å redde liv og helse, bør få fritak fra å betale

konsesjonsavgift etter teleloven. Post- og teletilsynet bør derfor kunne pålegges å effektivisere tilsvarende dette inntektsbortfallet på ca. 2 mill. kr. Dette er en billig og effektiv måte å styrke det uvurderlige arbeidet som de ideelle organisasjonene utfører.

Det er også nevnt at Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet har en merknad der de ber departementet finne løsninger slik at man slipper å bruke av statlig tildelte midler til å dekke konsesjonsavgift for bruk av sambandsutstyr.

Bakgrunnen for at vi ikke har vært med på denne merknaden ved behandlingen i komiteen, er selvfølgelig at vi har et alternativt forslag til løsning. Det forslaget tar jeg herved opp. Men hvis vårt forslag mot all formodning skulle falle, vil vi selvfølgelig støtte den merknaden som står der, fullt ut. Det betyr at det er et flertall i denne saken for intensjonen i merknaden.

Presidenten: Representanten har tatt opp det forslag han refererte til.

Jan Sahl (KrF): I Kristelig Folkeparti er vi svært opptatt av å legge forholdene best mulig til rette for de frivillige organisasjonene. De frivillige organisasjonene representerer på mange måter «limet» i samfunnet. De skaper engasjement, og de virker forebyggende i dobbelt forstand.

Vi er selvfølgelig kjent med den viktige innsatsen organisasjoner som tilhører Frivillige organisasjoners redningsfaglige forum, står for, både ved forebyggende arbeid og deltaking i redningsaksjoner. Det er derfor helt på sin plass at den økonomiske situasjonen for disse organisasjonene settes på dagsordenen, slik som det er gjort i Dokument nr. 8:104.

Det fokuseres i dokumentet på fritak for konsesjonsavgift for bruk av sambandsutstyr som er nødvendig for å kunne gjennomføre redningsaksjoner med sikte på å redde liv og helse. I dag betaler disse organisasjonene til sammen ca. 2 mill. kr i konsesjonsavgift til Post- og teletilsynet, som på sin side er pålagt selvfinansiering av sine utgifter.

Det kan høres rimelig ut å fjerne denne konsesjonsavgiften, men Kristelig Folkeparti kan ikke være med på et slikt gebyrfritak. Det innebærer at andre brukere må betale høyere gebyr for å krysssubsidiere de nevnte brukerne. Vi vil heller se på den årlige støtten disse organisasjonene får fra Justisdepartementet og eventuelt forhøye den tilsvarende. Det er bedre at staten gir høyere tilskudd og at Post- og teletilsynet får sin konsesjonsavgift, enn at de øvrige brukerne får høyere konsesjonsavgift.

Til slutt: Kristelig Folkeparti er generelt opptatt av å høyne tilskuddet fra staten til frivillige organisasjoner, og jeg minner også om vårt engasjement for å høyne skattefritaket på frivillige gaver til de samme organisasjonene.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 2859)

S a k n r . 3

Innstilling fra sosialkomiteen om ny universitetsklinikk i Trondheim (Innst. S. nr. 193 (2001-2002), jf. St.prp. nr. 53 (2001-2002))

Sigbjørn Molvik (SV) (ordfører for saken): Jeg er glad for å kunne si at en samlet sosialkomite i denne saka legger fram en enstemmig innstilling for Stortinget. Dermed skulle det endelige klarsignalet være gitt for å starte bygginga av en ny universitetsklinikk på Øya i Trondheim. Dette er et lenge etterlenget prosjekt, som vil være av stor betydning både for de sykehusansatte, for studenter og lærere ved de høyere utdanningsinstitusjonene i byen og sjølsagt aller mest for pasientene, både i Trondheimsområdet og i hele Helseregion Midt-Norge.

Spørsmålet om ny universitetsklinikk i Trondheim har en lang forhistorie som jeg ikke skal komme mye inn på her, men nøye meg med å vise til at Stortinget våren 2001 sluttet seg til et forslag fra daværende regjering Stoltenberg om å foreta en utredning av en alternativ plassering på Dragvoll i Trondheim før en eventuell byggestart på Øya.

Sluttrapporten fra denne utredninga foreligger nå, og det er på bakgrunn av den at en samlet sosialkomite slutter seg til Regjeringas konklusjon om *ikke* å omgjøre den tidligere beslutningen om at den nye universitetsklinikken i Trondheim skal ligge på Øya.

Etter komiteens syn utgjør sluttrapporten et godt beslutningsgrunnlag, og den belyser alle viktige og relevante problemstillinger knyttet til lokaliseringsspørsmålet på en god måte. Når komiteen har konkludert med å holde fast ved Øya som plassering av det nye sykehuset, er det flere grunner til det. Jeg skal komme inn på noen av dem.

Komiteen har lagt vekt på at Øya-alternativet er kommet mye lenger i plan- og prosjekteringsarbeidet og er betydelig bedre kvalitetssikret enn hva tilfellet er for Dragvoll. Det betyr også at det er stor usikkerhet knyttet til kostnader når det gjelder planlegging og framdrift ved en eventuell utbygging på Dragvoll. Dette ville kunne innebære en betydelig utsettelse av byggestarten – og dermed også av ferdigstillelsen. Av hensyn til den vanskelige driftssituasjonen i nåværende nedslitte lokaler og det prekære behovet for større arealer finner ikke komiteen en slik utsettelse akseptabel. Dette var også en hovedargumentasjon i de mange høringsuttalelsene som kom inn i saka.

Fordi pasienter og ansatte ved sykehuset trenger et moderne sykehus så raskt som mulig, var det viktig for komiteen å finne en løsning som gjør det mulig gradvis å ta i bruk deler av utbygginga underveis før hele prosjektet er ferdigstilt, og en slik mulighet er det bare Øya som gir. Ved en eventuell bygging på Dragvoll ville en måtte bruke de nåværende gamle og nedslitte lokalene ennå i mange, mange år – helt til hele det nye prosjektet var ferdig.

Det var også avgjørende for komiteen å ivareta den viktige funksjonen et universitetssykehus har – og skal ha – for undervisning og forskning. I en slik sammen-

heng er en tett samlokalisering mellom universitetssykehuset og Det medisinske fakultetet helt avgjørende for å legge til rette for et optimalt samarbeid. Den geografiske nærheten mellom Det medisinske fakultetet, teknologimiljøet på Gløshaugen i Trondheim og sykehuset på Øya er en viktig årsak til de gode resultatene dette samarbeidet kan vise til. Komiteen ønsker ved å velge Øya å legge til rette for at dette kan fortsette og utvikles videre.

En innvending som fra forskjellig hold har vært reist mot Øya som lokaliseringssted, er arealspørsmålet. Øya har et begrenset areal, og i så måte har Dragvoll et fortrinn. Når komiteen likevel ender opp med å anbefale Øya, er det med bakgrunn i at de tilgjengelige arealene – til tross for sine begrensninger – ikke vil være til hinder verken for den planlagte bygginga eller for eventuelle framtidige utvidelser.

Komiteen har også lagt vekt på at å plassere en så stor arbeidsplass som et sykehus i utkanten av byen – slik Dragvoll er – ville gå på tvers av lokalt vedtatte planer om byutvikling i Trondheim.

Når det gjelder kostnadene, vil bygginga kunne starte opp innenfor de tidligere vedtatte kostnadsrammer på 4, 538 milliarder kr.

Det har tidligere vært en del usikkerhet omkring hvorvidt et pasienthotell og et teknisk forsyningscenter skal inngå i fase 1 av utbygginga. En samlet komite foreslår derfor i innstillinga at både pasienthotell og teknisk forsyningscenter kan igangsettes, og at disse skal inngå i fase 1 av prosjektet. Stortinget ber videre Regjeringa komme tilbake til finansiering av disse formålene på en slik måte at dette verken forsinker byggestarten eller framdrifta av fase 1.

Komiteen er sterkt opptatt av psykiatriens plass i det nye sykehuset. I den forbindelse er det et mål å bygge ned det skarpe skillet som ofte har vært mellom somatikk og psykiatri. Det er derfor enighet i komiteen om at et psykiatrisenter skal være en del av utbyggingsprosjektet, og man foreslår at det utredes på hvilken måte dette senteret kan inkluderes i fase 2. Dette er viktig å få til også av hensyn til den integrerte legeutdanninga NTNU driver, der ulike spesialområder supplerer hverandre.

Som saksordfører er jeg glad for at det er en samlet og enstemmig sosialkomite som anbefaler Stortinget å gjøre de vedtak som ligger i tilrådinga. For en så stor og viktig sak er det en styrke.

Jeg vil til slutt understreke det sterke behovet for å få på plass en moderne og tidsmessig universitetsklinikk i Trondheim, både for regionen som helhet og med funksjon som lokalsykehus for Trondheimsområdet, og jeg forutsetter derfor at den utbygginga som Stortinget i dag vil gjøre vedtak om, kan komme i gang så raskt som det praktisk er mulig.

Asmund Kristoffersen (A): Stortinget vil i dag fatte et vedtak som betyr et godt steg framover for Helse-Norge, ikke minst for befolkningen i Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, men også for landet ellers, som i framtiden vil nyte godt av et bedre universitetssykehus enn det vi har i dag.

Nå vil Helse Midt-Norge RHF få et samlet ansvar for prosjektet, dvs. styringsansvar og fullmakt til inngåelse av kontrakter innenfor de rammer vi nå fastsetter. Helsedepartementet og Utdannings- og forskningsdepartementet får fullmakt til å sette i gang fase 1 i prosjektet.

Denne fasen har en kostnadsramme på 4,538 milliarder kr regnet i 2000-kroner. I tillegg til denne kostnadsrammen til fase 1 kommer byggingen av et pasienthotell og teknisk forsyningscenter, til anslått kostnad på 179,1 mill. kr.

Komiteen har vært tydelig på at disse to prosjektene skal inngå i fase 1 i utbyggingen, noe jeg finner grunn til å understreke.

Denne nye universitetsklinikken skal avløse en bygningsmasse som har vokst helt siden 1902 uten noen helhetlig plan og utbyggingsstrategi for det som nå er universitetsklinikken oppgaver. Det er åpenbart at denne bygningsmassen ikke er egnet for dagens diagnostiserings- og behandlingsmetoder, og heller ikke til å møte de utfordringer som ligger i fremtiden. Naturlig nok er vedlikeholdskostnader og fornyelser holdt på et minimumsnivå i flere år i forventning om nye bygg.

Nå kommer det, og det har av hensyn til både pasienter og personale vært åpenbare grunner til å komme i gang med bygging nå. Øya er også i denne sammenheng et meget godt alternativ for plassering av sykehuset.

Jeg mener også at den gode utviklingen det eksisterende universitetssykehuset har hatt, også skyldes det nære samarbeidet sykehuset har hatt med Det medisinske fakultet og teknologimiljøet på Gløshaugen. I dette samarbeidet har geografisk nærhet hatt stor betydning. Dette legges det nå til rette for å videreføre ved plassering på Øya.

Når Stortinget i dag behandler bygging av ny universitetsklinikk igjen, henger dette sammen med behovet for vurdering av alternativ plassering på Dragvoll-området ut fra flere forhold.

Nå er dette utredningsarbeidet gjort. Selv om plassering på Dragvoll ville ha vært et fullgodt alternativ både økonomisk og faglig sett, kan et enstemmig storting i dag velge den opprinnelige plassering i trygg forvisning om at vi gjør et riktig og godt valg.

Jeg vil avslutningsvis understreke psykiatriens plass i den nye universitetsklinikken. Derfor er det viktig at vi i dag gir et entydig signal i forbindelse med videre utredning av fase 2, der et psykiatrisenter må innpasses og inkluderes.

Det er god grunn – slik også saksordføreren var inne på – til å bygge ned eksisterende skiller mellom psykiatri og somatikk. Jeg antar at dette blir ivaretatt i den videre planlegging og projektering.

Elisabeth Røbekk Nørve (H): Kjært barn har mange navn: RIT 2000, RIT «Lekkert», Helsebygg Midt-Norge. Og ny universitetsklinikk i Trondheim, St.prp. nr. 53 for 2001-2002, som vi nå behandler, er forankret i gjentatte tidligere stortingsvedtak.

Personlig har jeg som tidligere fylkeskommunal helsepolitiker i Møre og Romsdal og i regionen hatt anledning

til å følge prosjektet fra unnfangelsen, gjennom planarbeidet og fram til oppstart nå.

Helseregion Midt-Norge trenger sårt et framtidsrettet regionsykehus som i tråd med dagens medisinske og teknologiske utvikling blir i stand til å sette pasientenes behov i sentrum.

Det er derfor viktig at en videre utredning av fase 2, der en skal vurdere om det finnes alternativer, eventuelt mulige forbedringer, ikke bidrar til ytterligere uheldig forsinkelse av totalprosjektet, og at en unngår ytterligere politisk tautrekking og komplikasjoner underveis.

Driftssituasjonen ved dagens universitetssykehus er svært presset, sett så vel fra pasientens som de ansattes side, og vi vet at dagens St. Olavs Hospital driver med dispensasjon fra tilsynsmyndighetene i påvente av nye lokaler.

En gradvis innflytting i nye arealer etter hvert som sentrene ferdigstilles på Øya, vil derfor avhjelpe en vanskelig driftssituasjon i dagens nedslitte lokaler. Det betyr at avgjørelsen om at universitetssykehuset skal bygges på Øya, er riktig, og at løsningen vil gi en etterlenget arealøkning også på kort sikt.

En kan stille spørsmål om hvorvidt det var riktig å stoppe prosjektet for å utrede alternativ plassering på Dragvoll. Og det er fremdeles usikkert hvor store ekstra kostnader utredningen av Dragvoll har medført i tillegg til forsinket byggestart. Det som er mulig å slå fast så langt, er at utsettelsen har vist at de fleste som har uttalt seg i prosessen, har bidratt positivt til fordel for Øya, som det nå innstilles på.

Fase 1, som skal stå ferdig i 2005, utgjør ca. 44 pst. av det planlagte totalarealet. Det inkluderer to kliniske sentre: Nevrosenteret og Kvinne-Barnsenteret, samt Laboratoriesenteret. I tillegg ber komiteen om at Regjeringa kommer tilbake til Stortinget med kostnadsramme for pasienthotell og teknisk forsyningscenter på en slik måte at en unngår ytterligere forsinkelser for byggestart og framdrift av fase 1. Dette er viktig.

Kropp og sjel henger tett sammen ved utvikling og behandling av sykdom. Likevel har vi i årenes løp skapt kunstige skiller mellom behandlingssted og behandling av psykiatriske og somatiske sykdommer. Morgendagens sykehus vil stå overfor andre og mer kompliserte utfordringer enn dagens. Jeg tenker da spesielt på det å se somatiske og psykiske plager samlet.

Vi opplever i dag blandingsproblemer innen rus og psykiatri. Dette er problemer som ofte utløser eller utløses av andre somatiske sykdommer. Samtidig opplever vi at stadig flere eldre får stilt feil diagnose fordi de plages av symptomer som ligner Alzheimers sykdom eller annen primær hjernesykdom. Det viser seg at problemene ofte kan ha helt andre årsaker, som ernæringsvikt, infeksjoner eller ulike former for organsvikt.

Kyndig psykiatrisk kompetanse, lett tilgjengelig, sammen med spesialister innen ulike somatiske spesialiteter, spesielt i utredningsfasen, vil bedre kunne se hele mennesket og gi pasienten rett diagnose og raskere behandling. Jeg er derfor glad for at en enstemmig komitee har bedt Regjeringa sørge for utredning av hvordan et

psykiatrisenter kan inkluderes i fase 2 av utbyggingen. På den måten bidrar Stortinget til å forme et regionsykehus for morgendagen og i tråd med utviklingen.

Det er svært viktig å tenke nytt. Det er viktig å se hele mennesket når det skal behandles, det være seg for somatiske eller psykiske plager, som ofte går hånd i hånd. En må derfor i framtida jobbe målbevisst for bedre å samordne psykiatrisk og somatisk utredning og behandling på en måte som sikrer at foreldede barrierer brytes.

Høyre er tilfreds med innstillingen som foreligger fra en samlet og enstemmig sosialkomite.

Finn Martin Vallernes hadde her tatt over presidentplassen.

John I. Alvheim (FrP) (komiteens leder): Som meddelt av saksordfører har komiteen lagt fram en enstemmig innstillingen, og jeg vil gjerne bemerke at saksordføreren her har gjort en meget god jobb.

Byggingen av nytt universitetssykehus i Trondheim har hatt en lang og trang fødsel, og jeg er glad for at vi endelig kan gjøre et sluttvedtak om at byggingen nå skal påbegynnes. Regionsykehuset i Trondheim har en nedslitt bygningsmasse som etter dagens krav er lite egnet for moderne sykehusdrift. Jeg legger imidlertid ikke skjul på at Fremskrittspartiet har vært noe skeptisk til sykehusprosjektet på Øya og til sentermodellen. Vi har vært skeptisk til tomtevalget, fordi tomtearealet rundt det bygget som nå reises, til dels er sterkt begrenset med tanke på fremtidens muligheter for utvidelser, som da må skje ved ekspropriering av privat grunn og privat eiendom. Fremskrittspartiet var derfor enig i at det ble gjort en utredning om alternativt tomtevalg på Dragvoll. Nevnte utredning, som også var preget av tidsnød, hadde mange usikkerhetsmomenter i seg både med hensyn til byggestart, ferdigstilling og ikke minst innsparing ved å flytte prosjektet fra Øya til Dragvoll. Fremskrittspartiet er derfor enig i at en nå velger Øya, og har merket seg at dette er også brukerorganisasjonene og de fleste høringsinstansene enig i.

En annen skepsis som Fremskrittspartiet har hatt, og fortsatt delvis har, gjelder valget av den såkalte sentermodellen, som flere utredninger har slått fast kan bli en kostbar driftsmodell. Jeg er derfor glad for at man også i Dragvoll-utredningen bemerker dette, og at Regjeringen og Helse Midt-Norge vil se på en korrigerende sentermodellen som fører til lavere driftskostnader og personalbesparelse, særlig når det gjelder anesthesi- og intensivpersonell.

Ingen bør bli særlig overrasket om den såkalte kostnadsramme for fase 1 i utbyggingen vil overstige kalkylen på 4,5 milliarder kr, idet dette byggeprosjektet forutsetter drift, riving og bygging på samme tid og over relativt lang tid. Det er etter min mening derfor viktig at departementet via Helse Midt-Norge nøye følger opp investeringskostnadene under utbyggingen av fase 1. Fremskrittspartiet vil imidlertid bemerke at investeringskostnadene i et såpass stort og komplisert bygg ikke er det vesentligste, men at sykehuset får en utforming når

det gjelder tekniske løsninger som gjør det mulig med kostnadseffektiv drift.

Jeg vil avslutningsvis vise til en enstemmig merknad, hvor komiteen understreker at det skarpe skillet en i dag har mellom psykiatri og somatikk, må bygges ned, og man foreslår i den sammenheng at det utredes hvordan et psykiatrisenter kan inkluderes i fase 2 i prosjektet for universitetsklinikk i Trondheim. Jeg ser det slik at fremdeles har psykiatrien litt for mye preg av særomsorg, noe som virker stigmatiserende for mennesker med psykiske lidelser. Det ville derfor være en fordel om man kunne inkorporere psykiatrien i det øvrige helsevesenet på linje med andre spesialiteter, som eksempelvis geriatri, nevrologi osv.

Helt til slutt vil jeg henstille til Helse Midt-Norge via helseministeren at man prøver å skjerme de innlagte pasientene under byggefasen. Vi har noe tilsvarende, om ikke i samme størrelsesorden, ved Vestfold Sentralsykehus, hvor man har bygd over flere år. Denne byggeperioden og byggeutførelsen har vært til meget stor sjenanse og slitasje for de enkelte pasienter som har vært innlagt der, over lang tid. Når man starter på Øya, må man så godt som mulig prøve å gjøre noe med dette for å skjerme pasientene på en best mulig måte, slik at det ikke fører til tilleggsproblemer for de enkelte pasientene.

Ola D. Gløtvold (Sp): Det er gledelig at Stortinget i dag kan gjøre vedtak om igangsetting av bygging av ny universitetsklinikk i Trondheim. Dette har vært en relativt langvarig sak. I forkant av vedtaket i dag foreligger to avtaler med Sør-Trøndelag fylkeskommune som ansvarlig utbygger. Etter at lov om helseforetak kom, er det altså Helse Midt-Norge som nå skal ha hovedansvaret, og vi har fått en utredning av alternative lokaliseringsområder. Øya var hele tiden inne i de opprinnelige planene, men så foreslo helseminister Tore Tønne i sin tid at man også skulle utrede lokalisering på Dragvoll. Det som har kommet ut av den undersøkelsen, er en utredning som har vært på høring, der de aller fleste sentrale interesser har sagt at Øya bør velges. Det gjelder bl.a. uttalelser fra Helse Midt-Norge, St. Olavs Hospital selv, NTNU, Trondheim kommune, Høgskolen i Sør-Trøndelag, fylkeslegen og Sør-Trøndelag fylkeskommune. Det er viktige og tunge høringsinstanser i denne sammenheng. Ikke minst vil det være riktig å si at en byggeprosess med alt det som skulle gjøres av tekniske utredninger og vedtak, ville med en utbygging på Dragvoll utsette dette enda mer enn hva vi nå kanskje har sett i denne siste fasen.

Første byggetrinn har en kostnadsramme på drøyt 4,5 milliarder kr målt i 2000-kroner. Så vet vi også at det i forbindelse med første byggetrinn, eller fase 1, er snakk om pasienthotell og teknisk forsyningscenter til ca. 180 mill. kr. En samlet komite går sterkt inn for at framdriften og utbyggingen av dette skal inngå i fase 1, og jeg håper at det vil skje uten at det vil bety noen utsettelse av prosjektet.

Den vurderingen som ble gjort av Dragvoll, har tatt sin tid. Den har også kostet en del ressurser. Det er ikke

beregnet av departementet. Men ifølge Dagbladet av 15. april i år har denne vurderingen av Dragvoll kostet mellom 50 og 100 mill. kr, pluss at det har ført til en del problemer både for fagmiljøet, for RiT og for en del av de private operatører som en vel også er avhengig av for å føre opp et så stort utbyggingsprosjekt som ny universitetsklinikk i Trondheim er.

Jeg vil også, i likhet med de foregående talere, si at alt i alt er Øya-prosjektet det beste. Det er en samlet komitee som anbefaler det i dag. Øya har en del pre, bl.a. at en kan bruke den bygningsmassen som er på stedet hele tiden, en kan få tatt i bruk deler av utbyggingen som inngår i fase 1 før ferdigstilling av hele prosjektet. Det er viktig ikke minst for pasientene. At det også skaper problemer at en skal drive anleggs- og bygningsarbeid i et område der en samtidig skal ha full sykehusdrift, er helt klart, og det må være en klar forutsetning at en prøver å gjøre dette så skånsomt som mulig, slik at det er mulig å drive full sykehusaktivitet samtidig i de gamle lokalene.

Det er også viktig at en har et samarbeid med forsknings- og utdanningsmiljøene i Trondheim. Den geografiske nærhet som er mellom Øya, Det medisinske fakultet og teknologimiljøet på Gløshaugen, skulle tilsi at en får til dette. Ved siden av det er det grunn til å minne om at Høgskolen i Sør-Trøndelag har bedt om et noe større areal for sin tilstedeværelse i dette byggeprosjektet på Øya. Det gjelder et areal utover det de har fått nå, bl.a. med bakgrunn i at studiet for radiografer skal inn her, og de trenger avansert teknisk utstyr som de da må kunne klare å få brukt i en samhandling med St. Olavs Hospital. Samtidig er det også slik at Høgskolen i Sør-Trøndelag skal overta en del av den bedriftsinterne spesialutdanningen ved sykehuset. Dette gjør at en må få det arealbehovet som Høgskolen i Sør-Trøndelag påpeker, inn i utbyggingen nå.

Jeg vil, som tidligere talere har påpekt, si at det er viktig at en får et godt og nært forhold mellom somatikken og psykiatrien i et slikt stort utbyggingsprosjekt. Det er viktig for pasientene, ikke minst i forhold til bl.a. geriatri, hvor man gjerne har et nært forhold mellom somatiske lidelser og psykiske lidelser. Det er også viktig i forbindelse med rusbehandling bl.a., og det er viktig i forhold til den integrerte legeutdanningen som NTNU driver, som har begge disse spesialområdene i seg, og da er det viktig at en har en stor, tung institusjon som kan samordne dette, der folk kan få både utdanning og praksis samtidig.

Med disse ord vil jeg anbefale at denne utbyggingen skjer, og at en tar hensyn til de tre romertallsforslagene som en enstemmig komitee legger fram i dag.

Statsråd Dagfinn Høybråten: Med fredagens prinsessebryllup i friskt minne er det en glede å kunne konstatere at nok en stor begivenhet ser ut til å kunne finne sted i Midt-Norge: igangsetting av utbyggingen av ny universitetsklinikk i Trondheim.

Vårt politiske system forutsetter at meninger brytes. Da er det også positivt å registrere at man etter grundig behandling av komplekse saker kan komme til bred

tverrpolitisk enighet, slik dette kommer til uttrykk i sosialkomiteens enstemmige innstilling om at fase 1 av ny universitetsklinikk i Trondheim nå skal realiseres.

Utredningen av mulig alternativ lokalisering ble som forutsatt ferdigstilt før årsskiftet. I den påfølgende høringsrunden var det gjennomgående bred oppslutning om at utbyggingen bør igangsettes på eksisterende sykehusområde på Øya. Denne brede enigheten har vært et sentralt moment, både ved Regjeringens og jeg forstår ved komiteens behandling av saken, og danner et meget godt utgangspunkt for den realiseringsfase som prosjektet nå går inn i.

Det har vært reist spørsmål om hvorvidt det har vært riktig å ta denne ekstrarunden med utredning av alternativ lokalisering og prosjekt. Manglende igangsetting av utbyggingen har medført en del uro og usikkerhet, og en del utsettelseskostnader.

Jeg legger til grunn at utsettelsen vil kunne gagne prosjektet. Resultatene både fra utredning og høringsrunde har vært nyttig kunnskap i denne siste beslutningsrunden. Vi har nå et bedre grunnlag for å fatte endelig beslutning om plassering og realisering, og har i større grad enn tidligere fått synliggjort en stor grad av konsensus blant de involverte miljøene.

Universitetsklinikken er et integrert sykehus- og universitetsprosjekt. Bred enighet blant brukerinstitutionene om igangsetting av fase 1 på Øya lover godt for et aktivt og godt samarbeid mellom brukermiljøene på sykehussiden og på universitets- og høgskolesiden.

Gjennom Dragvoll-utredningen har det dessuten fremkommet verdifulle erkjennelser, som i kombinasjon med det idégrunnlaget prosjektet har vært tuftet på, vil kunne nyttiggjøres inn mot å få til et best mulig og driftsøkonomisk godt prosjekt på Øya. En sentral forutsetning i forslaget som er lagt fram for Stortinget, er nettopp at det settes noen nye premisser også for Øya-prosjektet.

Jeg har merket meg komiteens merknader når det gjelder realisering av pasienthotell og teknisk forsyningssentral, og er positiv til at også disse formålene kan igangsettes slik at fremdriften for fase 1 ikke forsinkes ytterligere. Jeg har videre merket meg komiteens merknader når det gjelder mulige driftsmessige innsparinger som følge av en revurdering av sentermodellen, og er selvsagt enig i at dette området krever særskilt oppmerksomhet. Jeg minner om at en sentral forutsetning i det foreslåtte opplegget er at en modifisert modell skal legges til grunn for prosjektet med vekt på å finne bedre faglige og driftsøkonomiske løsninger enn opprinnelig planlagt. Dette arbeidet er allerede påbegynt i prosjektorganisasjonen og vil inngå i oppdraget som vil bli formidlet overfor Helse Midt-Norge etter stortingsbehandlingen her i dag.

Komiteen er sterkt opptatt av psykiatriens plass ved byggingen av ny universitetsklinikk i Trondheim. I denne forbindelse understreker komiteen at et skarpt skille mellom psykiatri og somatikk må bygges ned. Også av hensyn til den integrerte legeutdanningen som NTNU driver, der ulike spesialområder supplerer hverandre, er det etter komiteens mening viktig å finne løsninger som tar hensyn til dette.

Departementet vil nå sette i gang et arbeid for å gjennomgå planene for fase 2. I dette arbeidet vil det også legges vekt på å utrede hvordan et psykiatrisenter kan innpasses i utbyggingsprosjektet. Regjeringen vil komme tilbake til dette spørsmålet når rammer og retningslinjer for denne delen av utbyggingsprosjektet er klarlagt.

Planlegging og utbygging av ny universitetsklinikk i Trondheim er en stor og viktig, men også en vanskelig sak. Prosjektet har sin spesielle og langvarige forhistorie, bl.a. relatert til kostnadsøkninger, stedsvalg og utbyggingsmodell. Den ekstrarunden som nå er gjennomført, gjør at prosjektet framstår som mer robust og med større grad av læring. Jeg nevner at ved Stortingets gjennomgang av Nytt Rikshospital-prosjektet var det å tillate seg læring underveis i prosessen et helt sentralt poeng.

Nå er fremdrift for utbyggingen sentralt. Et stort og grundig forarbeid ligger til grunn for proposisjonen som er fremmet for Stortinget. Med det vedtaket Stortinget inviteres til å fatte i dag, kan vi omsider komme i gang med selve realiseringen av dette store og viktige utbyggingsprosjektet. Det trengs et nytt og moderne sykehus i Trondheim. Grunnlaget er nå lagt.

Gunhild Øyangen (A): Det er et etterlengtet vedtak som blir fattet i Stortinget i dag, når Stortinget gir sin endelige tilslutning til bygging av ny universitetsklinikk på Øya i Trondheim.

De nåværende bygningene er nedslitte, tungdrevne og under all kritikk når det gjelder arbeidsmiljø. Slike sykehus er ikke et rikt land verdig. Slike sykehus er ikke egnet til pasientbehandling. Slike sykehus er ikke egnet til å skape gode vilkår for rekruttering av nøkkelpersonell. Slike sykehus er ikke egnet til god, faglig utvikling. Det er derfor et løft for pasientene i Midt-Norge og for det medisinske miljø i regionen når spaden endelig kan settes i jorda, slik at en moderne og tidsmessig universitetsklinikk kan realiseres.

Jeg vil gi ros til de lokale politikerne og særlig til våre fremste fylkespolitikere som har kjempet en lang og utrettelig kamp for et godt, spesialisert helsetilbud for mennesker i regionen og for et velfungerende lokalsykehus for pasienter i Trondheim. Jeg vil også gi ros til helseminister Høybråten som har bekreftet Tore Tønnes vedtak om at lokalisering skulle skje på Øya etter en utredning av et Dragvoll-alternativ. Det er bra at Regjeringen ikke lot seg friste til en ny ørkenvandring ved å satse på et usikkert alternativ, til stor skade for det medisinske miljø og for pasientene i Midt-Norge. Det er svært bra at nesten enstemmige uttalelser fra ansvarlige myndigheter lokalt, ansattes organisasjoner og pasientorganisasjoner om en lokalisering på Øya nå blir lagt til grunn. Etter mitt syn ville det vært direkte oppsiktsvekkende om sentrale myndigheter skulle overkjøre Trondheim kommune som reguleringsmyndighet i en så stor lokaliseringssak. Det ville også vært direkte oppsiktsvekkende hvis en skulle se bort fra alle tunge høringsuttalelser lokalt.

Sosialkomiteen har også gjort en god jobb med saken. Det er svært bra at det blir slått fast at det i tilknytning til

fase 1 blir realisert et pasienthotell og et teknisk forsyningssenter. Dette er fremkommet etter sterke ønsker fra lokalt hold. Jeg vil også understreke, i likhet med komiteen, at et psykiatrisenter må inkluderes i fase 2 i prosjektet.

Det er også positivt at Høgskolen i Sør-Trøndelag sine behov for arealer blir vurdert, ikke minst av hensyn til sambruk av kostbart utstyr og faglig utveksling. Lokalisering til Øya sikrer også en fortsatt sterk faglig utveksling mellom det medisinske og det teknologiske miljø i Trondheim, slik Stortinget også tidligere har understreket.

Øystein Djupedal (SV): La meg med henvisning til statsrådens innledning bare fastslå at dagens vedtak er nok større for Trondheim enn prinsessebryllupet, selv om det var en hyggelig begivenhet som det var flott å være til stede på, selv for en republikaner.

Dette er en stor dag for Trondheim, det er en stor dag for Midt-Norge, og det er en stor dag for Sør-Trøndelag, men ikke minst er det en stor og viktig beslutning man skal ta for pasienter, for ansatte og for helsepolitikken i de tre midtnorske fylkene.

Det har vært en lang og kronglete vei fram til dette vedtaket. På mange måter er det nesten litt paradoksal når man tenker på de høye bølgene som til tider har vært, at det nå er en samstemt komite som legger fram sin innstilling, og at dagens debatt på mange måter er uten nerve, og det er en stor styrke for en så viktig sak som dette. Det viser at de lange og kronglete prosessene tross alt har vært viktige, og det viser også at den siste utsettelsen som kom rett før sommeren i fjor, var nødvendig, rett og slett fordi prosessen med alternativ utredning av Dragvoll har feid all tvil til side om at Øya er det beste stedsvalget. Hvis man ikke hadde gjort denne ekstra runden, ville nok mange hatt en nagende tvil om at det kanskje likevel hadde vært bedre på Dragvoll. Denne utredningen slår jo ikke entydig fast at Dragvoll hadde vært et dårligere valg, men høringsrunden og prosessen rundt dette har vist at Øya har så mange åpenbare fordeler at komiteen enstemmig har sluttet opp om dette. Det er en beslutning jeg hilser velkommen.

Det som også har vært klart i lang tid, er at dagens sykehus har vært svært uegnet til moderne pasientbehandling, at det har vært modent for renovasjon, og at bygningsmassen til dels er meget nedslitt. Dagens vedtak betyr at vi vil kunne klare å realisere et moderne sykehus i Midt-Norge, som befolkningen der sårt trenger.

Usikkerheten i denne kronglete prosessen har til dels vært knyttet til mange forskjellige forhold. Den har vært knyttet til hvilken modell man skulle velge, til det som heter sentermodellen, til stedsvalget, som jeg har vært inne på, og den har også gått på kostnader knyttet til dette prosjektet. Jeg føler meg ganske trygg på, selv om kostnader selvfølgelig bestandig vil være usikre, at man nå har fått et så godt grep på dette at de tall som legges frem for Stortinget, i stor grad er det som vil bli realiteten. Dette prosjektet er jo med all respekt utredet oppad og nedad. Man har også en meget kompetent stab i

Trondheim, som har gjort det den kan for å få fram de rette tallene.

Det som er viktig med så store utbyggingsprosjekter som vi her står foran, er at vi ikke opplever det samme som vi har opplevd når det gjelder andre store utbyggingsprosjekt, nemlig at man stadig vekk får nye overskridelser som stiller hele prosjektet i miskreditt. Da er det mer ryddig og mer redelig at alle tall – om de er aldri så store – kommer på bordet i forkant, slik at både besluttede myndigheter og ikke minst alle andre vet hva man har å forholde seg til. Mitt sterke ønske og håp er at vi i denne prosessen har fått dette til, og at de tall som i dag forelegges Stortinget, er de tall – også justert for kronerskrivninger – som er riktige.

Øya framstår i denne prosessen som det naturlige stedsvalg ut fra mange ulike begrunnelser, selv om også Øya har åpenbare ulemper. Jeg regner jo med at statsråden i den videre prosess sammen med Helse Midt-Norge vil sørge for at de ulemper som åpenbart vil være til stede, både for ansatte og pasienter, når man bygger en ny universitetsklinikk samtidig som man skal drive et sykehus, gjøres minst mulig. Jeg er oppmerksom på at dette har vært et viktig tema også under prosjekteringen av sykehuset. Jeg regner med at man fokuserer sterkt på dette også i framtiden, slik at man sørger for at ulempene minimaliseres, og at man på den måten sørger for at sykehuset kan drives normalt og uten store ulemper også for pasientene som måtte være der.

Jeg vil også gi ros til saksordføreren og til sosialkomiteen for en meget ryddig behandling. Jeg vil kanskje ikke bruke ordet oppsiktsvekkende, men det er svært gledelig at man etter en så lang og kronglete prosess som dette har vært, samles enstemmig om et så viktig vedtak.

Det er også svært gledelig at man her har slått fast at det er sentermodellen som skal legges til grunn. Det er gledelig at man i fase 1 har fått inkludert både pasienthotell og teknisk forsyningscenter. Det er også svært gledelig at man løfter fram psykiatrien i fase 2 og ber statsråden – om ikke direkte, så i hvert fall indirekte – om at psykiatrien inkluderes i fase 2. På den måten unngår man den stemoderlige behandlingen som ofte blir psykiatrien til del.

Den utredningen man ber om i III-forslaget, har allerede gjennom denne debatten i realiteten fått sin konklusjon. Sosialkomiteen mener at dette skal inkluderes i fase 2. Det er jeg svært tilfreds med.

La meg også få lov til å si at jeg synes det er positivt at komiteen har tatt høyde for at man har bruk for et større areal ved Høgskolen i Sør-Trøndelag hvis den samlokaliseres på Øya. Denne høgskolen har også bruk for nye lokaler. Det har vært en sak som Stortinget ved ulike anledninger har hatt til behandling. Når nå dette kan samlokaliseres på Øya, og man i tillegg kan gi dem mulighet til større areal, vil det være til stort gagn for pasienter i Midt-Norge og for helseutdanningen i Midt-Norge.

Dette er altså en stor dag for Midt-Norge. Det vedtaket vi gjør i dag, vil legge grunnlaget for en lang og omstendelig prosess. Jeg tar vel ikke mye feil om jeg sier at også denne saken vil komme tilbake til Stortinget i ulike

fasetter gjennom mange år. Men det viktigste vedtaket gjøres i dag. Nå legges grunnlaget for at man skal få en ny, moderne universitetsklinikk i Trondheim og Midt-Norge. Det vil være til stort gagn for innbyggerne i denne regionen.

Åse Gunhild Woie Duesund (KrF): Kristelig Folkeparti vil gratulere det regionale Helseforetak Midt-Norge – og ikke minst Trondheim kommune – med startskuddet for en ny universitetsklinikk.

Prosesen for å få dette til har vært lang. Jeg legger ikke skjul på at Kristelig Folkeparti har vært skeptisk til de økonomiske prognosene som tidligere ble lagt fram. Vi fryktet et byggeprosjekt med store økonomiske overskridelser. At fase 1 av Øya-prosjektet nå er kvalitetssikret med et sannsynlighetsnivå på 85 pst., finner vi betryggende.

Da utredningen av en utbygging på Dragvoll ble lagt fram, så det ut til at en kunne spare nærmere 1 milliard kr. Det som ikke kom tydelig fram med en gang, var at en flytting av universitetsaktivitetene fra Dragvoll til Øya ville gi et investeringsbehov på nesten 1 milliard kr i nye bygninger. Så en kan vel si at vinninga går opp i spinninga.

I tillegg til at en ikke ville spare penger på Dragvoll-alternativet, var det flere usikkerhetsmomenter, som f.eks. tidspunkt for byggestart og ferdigstillelse.

I likhet med de andre partiene som støtter utbyggingen av ny universitetsklinikk på Øya, har det betydd mye for Kristelig Folkeparti at alle brukerorganisasjoner har ønsket dette alternativet. For brukerne er det viktig at en kan ta i bruk deler av utbyggingen som inngår i fase 1, før hele prosjektet er ferdig utbygd. Jeg tenker bl.a. på Kvinne-Barnsenteret. En slik mulighet er det bare en utbygging på Øya som gir.

Kristelig Folkeparti støtter at en også inkluderer et pasienthotell og teknisk forsyningscenter i fase 1. Et pasienthotell kan bidra til at en slipper å ha pasienter i korridorene.

Dragvoll-utredningen har ikke vært bortkastet. Nye ideer har framkommet, og en vil nå ha forbedringer av den sentermodellen som lå til grunn for utbyggingen på Øya. Reduserte driftskostnader på grunn av dette bør legges fram for Stortinget.

Det er viktig å merke seg at en enstemmig sosialkomitee minner om at psykiatrien ikke må nedprioriteres og må inkluderes i fase 2.

En tett samlokalisering og et bredt samarbeid med Det medisinske fakultet, Høgskolen i Sør-Trøndelag og teknologimiljøet på Gløshaugen vil gjøre det spennende og attraktivt å utdanne helsepersonell i en ny universitetsklinikk i Trondheim.

Morten Lund (Sp): Planene for hundreårsjubileet til St. Olavs Hospital legges fram i dag. Det er flott at jubileet kan skje i trygg forvisning om at byggingen nå kan starte på Øya. Det hadde vært bedre om prosessen hadde kommet et og et halv år lenger, for så lang har forsinkelsen blitt.

Den siste omkampen synes jeg var unyttig og unødvendig. Jeg mener at det er det verste eksempel som jeg kjenner til, på at sentralmakten har brøytet seg fram i forhold til lokale vedtak, lokale interesser og vedtak som Stortinget har fattet. Når konklusjonene blir som de blir, unngår vi at våre demokratiske beslutningsprosesser settes i et så uheldig lys som vi kunne ha opplevd om stedsvalget var blitt omgjort gjennom den spontanutredningen som statsråd Tønne foreslo, og som stortingsflertallet sluttet seg til.

Ekstrarunden viser at det er meget bred enighet om stedsvalget. Den viser at planene som forelå, var meget nøkterne. De mange ønskene om økt areal og bedre standard som nå har kommet fram i denne runden, tolker i hvert fall jeg som et uttrykk for at Sør-Trøndelag fylkeskommune har kjørt en stram planprosess, der tanken på pasientene og driftskostnadene har vært de førende.

Jeg er glad for at det er en enstemmig komite som har åpnet for at det kan foretas nødvendige forbedringer underveis. Og jeg tror det må være slik i et kjempeprosjekt der planlegging og utbygging må gå over mange år. Samtidig vil jeg uttrykke et håp om at denne åpenheten i forhold til å vurdere forbedringer ikke oppfattes som invitasjon til nye omkamper.

Jeg tror den ekstrarunden som nå er gjennomført, ikke minst har synliggjort behovet for fasthet i ledelse og gjennomføring. En utsettelse på minst et og et halvt år er meget kostbar, ikke bare for byggherren. Det er svært mange ansatte og pasienter som er berørt. Også i næringslivet har virkningene vært store – og de vil bli store. Usikkerheten har vært stor, og verdifulle ressurser er brukt på å argumentere for de hovedsyn som man følte har vært trukket i tvil av de øverste myndighetene i landet.

Denne omkampen har altså skapt en bredere enighet om plassering og framdrift enn det som det har vært

skapt inntrykk av gjennom media tidligere. Det er noe som også statsråden var inne på i sitt innlegg.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3 (Votering, se side 2859)

K a r i L i s e H o l m b e r g gjeninntok her presidentplassen.

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Vi går da til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har Thore A. Nistad satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med framlegging av statsbudsjettet for 2003 sørge for at refusjon av autodieselavgiften for ekspressbusser etableres slik at det dekker det reelle behovet.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 76 mot 17 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 12.09.16)

Komiteen hadde innstillet:

I

I statsbudsjettet for 2002 blir det gjort følgende endringer:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
U t g i f t e r :			
1321 (ny)		Oppretting av selskap for vegproduksjon	
	70	Tilskott til drift, blir løyvd med	0
	90	Innskott egenkapital, blir løyvd med	100 000
1360		Samferdselsberedskap	
	1	Driftsutgifter, blir redusert med	1 200 000
		frå kr 4 900 000 til kr 3 700 000	
1380		Post- og teletilsynet (jf. kap. 4380)	
	1	Driftsutgifter, blir auka med	700 000
		frå kr 145 100 000 til kr 145 800 000	
	45	Større utstyrskjøp og vedlikehald, <i>kan overføres</i> , blir redusert med	700 000
		frå kr 24 200 000 til kr 23 500 000	
	90 (ny)	Innskott egenkapital i Nemko Comlab AS, blir løyvd med	4 000 000
I n n t e k t e r :			
4380		Post- og teletilsynet (jf. kap. 1380)	
	1	Diverse avgifter og gebyr, blir redusert med	1 200 000
		frå kr 159 300 000 til kr 158 100 000	
	90 (ny)	Overføring egedelar til Nemko Comlab AS, blir løyvd med	4 000 000

II

Samferdselsdepartementet får fullmakt til å utgiftsføre driftsutgifter som gjeld interimsselskapet for vegproduksjon på kap. 1321 post 70 Tilskott til drift, mot tilsvarande reduksjon av kap. 1320 post 23 Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksvegar m.m., *kan overførast, kan nytast under post 30 og post 72.*

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

III

Stortinget samtykker i at bompengeselskapet får høve til krevje inn bompengar til:

1. Delvis bompengefinansiert utbygging av delar av rv 9 i Aust-Agder. Vilkårå går fram av St.prp. nr. 50 (2001-2002) og Innst. S. nr. 180 (2001-2002). Samferdselsdepartementet får fullmakt til å inngå avtale med bompengeselskapet og fastsetje nærare reglar for finansieringsordninga.

Presidenten: Fremskrittspartiet har varslet at de ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 77 mot 16 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 12.10.03)

Videre var innstillet:

2. Utbygging av rv 661 Ny bru over Straumen i Skodje kommune i Møre og Romsdal. Vilkårå går fram av St.prp. nr. 50 (2001-2002) og Innst. S. nr. 180 (2001-2002). Samferdselsdepartementet får fullmakt til å inngå avtale med bompengeselskapet og fastsetje nærare vilkår for finansieringsordninga.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten har Kenneth Svendsen satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest fremme forslag om at ideelle organisasjoner som er avhengig av sambandsutstyr for å kunne gjennomføre redningsaksjoner med sikte på å redde liv og helse, får fritak fra å betale årlig konsesjonsavgift etter teleloven. Inntektsbortfal-

let blir dekket ved at Post- og teletilsynet effektiviserer tilsvarende.»

Det vil bli votert alternativt mellom dette forslaget og innstillingen.

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:104 (2001-2002) – forslag fra stortingsrepresentantene Kenneth Svendsen, Ulf Erik Knudsen, Per Erik Monsen og Gjermund Hagesæter om fritak for ideelle organisasjoner fra å betale konsesjonsavgift for bruk av sambandsutstyr som er nødvendig for å kunne utføre aksjoner som har til hensikt å redde liv og helse – vert å leggje ved protokollen.

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet bifaltes innstillingen med 75 mot 17 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 12.11.32)

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet:

I

Stortinget samtykker i at

1. Lokalisering for ny universitetsklinikk i Trondheim opprettholdes på Øya.
2. Fase 1 av utbygginga kan igangsettes i tråd med tidligere vedtatte kostnadsramme på 4 538 mill. kroner.
3. Pasienthotell og teknisk forsyningscenter kan igangsettes og skal inngå i fase 1 av utbygginga.

II

Stortinget ber Regjeringa komme tilbake til Stortinget med kostnadsramme for pasienthotell og teknisk forsyningscenter på en slik måte at det verken forsinker byggestart eller framdrifta av fase 1.

III

Stortinget ber Regjeringa sørge for utredning av hvordan et psykiatrisenter kan inkluderes i fase 2 av utbygginga av ny universitetsklinikk på Øya i Trondheim.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

S a k n r . 4

Referat

1. (307) Forslag fra stortingsrepresentantene Jan Arild Ellingsen og André Kvakkestad om opprettholdelse av Nordfjord Sorenskriverembete som eget domsogn (Dokument nr. 8:138 (2001-2002))
Enst.: Sendes justiskomiteen.

2. (308) Forslag fra stortingsrepresentantene Jan Arild Ellingsen, André Kvakkestad og Kenneth Svendsen om rettighet for godkjente taxiselskap til å inndra drosjeløyve/kjøreseddel for personer som er volds- og overgrepdomte, og personer som har opptrådt utilbørlig i sitt arbeid (Dokument nr. 8:137 (2001-2002))
Enst.: Sendes samferdselskomiteen.
3. (309) Årsrapport fra den norske delegasjon til Europarådets parlamentariske forsamling for 2001 (Dokument nr. 13 (2001-2002))
Enst.: Sendes utenrikskomiteen.

Møtet hevet kl. 12.15.
